

til har haft, i alt Fald efter min Mening har løst sin Opgave paa en fortræffelig Maade, og paa, at man ikke ud af nærværende Lovforslag kan skønne noget om, at det, Indenrigsministeren nu mener at kunne sætte i Stedet, vil blive synderligt billigere, om det overhovedet bliver billigere. Jeg synes ikke, der foreligger nogen Motivering for at tilsidesætte det Organ, man hidtil har haft, for noget i Retning af det, vi oftere har hørt dadlet under Ministeriet Zahle: at Ministeren bemyndiges til.

Jeg vil dernæst pege paa et Forhold, som ganske vist ikke er berørt i nærværende Lovforslag, men som i allerhøjeste Grad vedrører vor Brændselsforsyning i det hele taget. Jeg synes ikke, man paa nærværende Tidspunkt kan sige, at Brændselssituationen tegner sig særlig lys, hvad enten det drejer sig om Tilførsler eller om Priser. Et af de Brændselsmaterialer, som spiller en stor Rolle og i Fremtiden, saa længe Situationen er, som den er, vil komme til at spille en stor Rolle, er Tørv. Vi behandlede her i Foraaret et Forslag om at godkende en af Indenrigsministeren udstedt Anordning vedørende Tørveproduktionen. Det blev af Venstre og de Konservative i Forening stemt ned, og vi har da levet under ganske frie Forhold i Sommerens Løb. Der er sikkert i Sommerens Løb produceret mere Tørv, end der nogensinde er gjort i tidligere Aar; og Sommeren og ikke mindst Eftersommeren har været af den Beskaffenhed, at den i allerhøjeste Grad har betinget en god Tørveproduktion, idet vi har haft en ret stabil Tørringsperiode, saa vi i Øjeblikket kan sige, at saa godt som alt er bjerget. Og Forholdet er i Virkeligheden for Jyllands Vedkommende det, at der i meget faa Egne for Tørv, leveret paa Station, er naaet den Pris, som Indenrigsministeren den Gang foreslog, nemlig en Maksimalpris af 40 Kr. pr. Ton. Men i enkelte Egne, navnlig herovre paa Øerne, er den i alt Fald visse Steder ikke saa lidt overskredet, og der er blevet sagt mig af en med Tørveproduktionen meget kendt Mand, at der betales nu i fynske Moser omkring 60—70 Kr. pr. Ton. Det er efter min Mening ganske urimeligt, at de Mænd, som tilfældigvis er Ejere af disse Moser, i den Grad skal lukrere af de vanskelige Forhold, vi lever under med Hensyn til Frem-

skaffelse af Brændsel. Med Hensyn til Brændselsproduktionen i Jylland maa jeg sige, at det i Virkeligheden ikke er Tørveproducenterne, som i særlig Grad lukrerer paa Grund af Dyrtiden; de har saa sandt for den største Dels Vedkommende ikke faaet særlig høje Priser for Tørv; de har forsynet Mejerier og Slagterier, og de har forsynet ret store Fabriksvirksomheder med Tørv af god Beskaffenhed til en rimelig Pris. Men dér, hvor Tampen brænder, det er hos adskillige Tørveopkøbere, for ikke at betegne dem som det, de i Virkeligheden er, Tørvespekulanter, der har opkøbt Tørvepartier, som nu sælges til private til ret store Priser. Der foregaar her en Udnyttelse af Situationen af Folk, som det i Virkeligheden slet ikke tilkommer at lukrere af den Situation, vi er i. Og hvem kommer da fortrinsvis til at betale de høje Brændselspriser? Det gør de Folk, der bor paa 3.—4.

—5. Sal, og som ikke har Oplagsrum til Brændsel for længere Tid; de maa Tid efter anden købe det Brændsel, de har Brug for, og derved kommer de til at betale en Pris for deres Brændsel, som er ganske meningsløs høj. Derfor tror jeg, at det var en temmelig kostbar Historie, som af Venstre og de Konservative i Forening blev lavet, den Gang de stemte det omtalte Forslag ned. Vi — og dér tør jeg godt tale paa mange Tørvefabrikanters Vegne — synes i Virkeligheden ikke, at vi har faaet for lidt for vore Tørv; men vi har noget imod, at Tørv fordyres gennem adskillige Mellemandleres ublu Avance, og at vi saa skal høre Klager fra Byerne over de forsk ækkelige Priser, man maa betale for Tørv. Det er noget i Retning af det samme, som vi tidligere har hørt paa et andet Omraade, paa Mælkeforsyningens Omraade, nemlig at Varen fordyres ganske uforholdsmæssigt og urimeligt paa Vejen fra Producenterne til Forbrugerne. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke agter at foretage sig noget til Regulering af disse uheldige Forhold, som sikkert er til Stede i meget høj Grad. Jeg tror, det er ganske nødvendigt, at der her bliver grebet ind. Ganske vist er det tildels for sent, og meget ersket, som ikke kan rettes; men der turde dog være en lille Mulighed for at rette noget paa det, saaledes at de Brændselsmaterialer, der er fremskaffede i Sommer, virkelig kan komme